

РЕШЕНИЕ

№ 450

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 19.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **4141** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на М. А. Р. срещу Заповед № РА50-802/01.11.2019 г. на Главния архитект на Столична община, с която се одобрява проект за:

1./ изменение на план за регулация на УПИ V-20 и УПИ VI-21, кв.42 м. „ГГЦ-Зона В-15“, район С. и обединяването им в нов УПИ V -286,287-„за жс“ по външни имотни граници на ПИ с идентификатори 68134.514.286 и 68134.514.287 по КККР, съгласно приложения проект, по зелените цифри, текст, зачертавания и шриховки

2./ изменение на план за застрояване на нов УПИ V -286,287-„за жс“, ПИ с идентификатори 68134.514.286 и 68134.514.287 кв. 42, м. „ГГЦ-Зона В-15“, район С. съгласно приложения проект

3./ РУП за УПИ IV-19, нов УПИ V -286,287-„за жс“, и УПИ VII-22 кв. 42 м. „ГГЦ-Зона В-15“, район С. съгласно приложения проект

В жалбата и уточнението към нея от 28.10.2020г твърди допуснати процесуални нарушения на оспорената заповед и материална незаконосъобразност. В проекта за РУП имало съществени пропуски. Не била уведомена по чл.128 ал.3 от ЗУТ за проекта за ПУП-ИПРЗ и РУП. Моли да се прогласи нищожност на оспорената заповед, евентуално да се отмени като незаконосъобразна. Съображения излага и в

писмена защита. Претендира разноски.

Ответникът – Главен архитект на СО чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като недопустима, при условията на евентуалност като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От заинтересованите страни становище за неоснователност на жалбата вземат А. П. и Е. П., чрез процесуалния си представител. Заинтересованите страни С. К. и И. Б. чрез назначения им от съда процесуален представител намират жалбата за основателна. М. Г. също счита жалбата за основателна. П. Л. И. чрез процесуалния си представител моли да се отмени заповедта по съображения изложени в жалбата и по присъединеното дело 4142/ 2020 на АССГ.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът след като обсъди събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и ги обсъди в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало по Заявление вх. № САГ17-ГР00-2492 от 7.11.2017г за даване разрешение за изработването на проект за ПУП-изменение за план за регулация на УПИ V-20 и УПИ VI-21, кв.42 м. „ГГЦ-Зона В-15“, район С.. Внесени са мотивирано предложение, документи удостоверяващи право на собственост, скици, мотивирано предложение за допускане на РУП, удостоверения. Със заявление от 8.03.2018г, коригирано със заявление от 5.04.2018г е внесено мотивирано предложение за ИПРЗ и РУП.

На 2.11.2019 г. главният архитект на СО е издал оспорената в настоящото производство заповед.

Жалбоподателят М. А. Р. като съсобственик на недвижим имот IV-19 кв.42 м. „ГГЦ-Зона В-15“, район С., съседен, в режим на свързано застрояване попада в кръга на заинтересованите лица по смисъла на чл. 131, ал.2 т.2 от ЗУТ /в релевантната редакция преди изм. изм. - ДВ, бр. 16 от 2021 г / по отношение първата и втората част от процесната заповед с които се одобряват проект за изменение на план за регулация и изменение на план за застрояване и по смисъла на чл.131 ал.2 т.1 /имотът е предмет на самия план/ по отношение третата част от процесната заповед, а именно одобряване на проект за РУП. Жалбата е подадена в законоустановения срок, процесуално допустима е и следва да се разгледа по основателност.

По делото е изслушана и приета СТЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена досежно фактическите установявания и която ще коментира по-долу при излагане на правните изводи.

С процесната заповед е налице произнасяне по процедура за изменение на план за регулация, изменение план за застрояване и изработване на проект за РУП, тоест налице е произнасяне по три процедури.

Разрешение за изработване на проект за изменение на ПУП, е акт по чл. 135, ал. 3 ЗУТ, същото подлежи на съдебен контрол по жалба на заинтересованите лица.

Съгласно чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 от АПК, съдът извършва служебна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, визирани в чл.146 от АПК - дали е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административно-производствените правила, в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и с целта на закона. Липсата на която и да е от предпоставките за законосъобразност на административния акт води до

незаконосъобразност на акта и е основание за отмяната му.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му съгласно § 1 ал.3 от ДР на ЗУТ правомощия, съгласно заповед № СОА17-РД09-622/ 19.06.2017г на Кмета на Столична община, изм и допълнена със Заповед СОА19-РД09-69 от 10.01.2019г на Кмета на СО, служебно известни на съда.

В заповедта не е посочено изрично правното основание по чл.135, ал.3 от ЗУТ. От наведените обаче, фактически основания, визираната норма на чл.134 ал.1 т.1 и ал.2 т.6 от ЗУТ и документите съдържащи се в административната преписка /позоваването или препращането към друг документ е напълно допустимо и в съответствие с Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/ недвусмислено е, че се касае за заповед с която в т. 1 и т.2 от нея се разрешава да се изработи проект за изменение на плана въз основа заявление с посочен обхват. Не представлява съществено процесуално нарушение непосочването в заповедта на основанието по чл.135, ал.3 от ЗУТ. Това е така, тъй като от изложеното във фактическата и мотивна част на заповедта става ясно, че процедурата е започнала именно по искане лице по чл.131 от ЗУТ.

На следващо място, съдът констатира, че липсва становище по чл.135, ал.4 т.1 от ЗУТ от главния архитект, но това не рефлектира върху законосъобразността на градоустройствената процедура, защото процесната заповед е издадена именно от главния архитект на СО въз основа на предоставени му функции по ЗУТ, тоест заповедта е издадена от същия орган който съгласно цитираната разпоредба следва да даде становище.

Съдът приема за неоснователни доводите на жалбоподателя, че като е нарушено изискването на чл.128 ал.3 ЗУТ, а именно проектът за ПУП- ИПРЗ и РУП не ѝ е съобщен, това препятствало възможността да упражни правото си по чл.128 ал.5 от ЗУТ- (Нов - ДВ, бр. 1 от 2019 г., в сила от 01.01.2019 г.) и представлявало съществено процедурно нарушение. Според съда, противно на доводите на жалбоподателя, не е налице нарушаване правото на защита. Жалбоподателят е подал своевременно и пред надлежния орган жалбата си против издадената заповед. Пред съда е ангажирал доказателства за защита на интересите си. Всички доказателства и възражения, които жалбоподателят е могъл да представи и изложи пред административния орган, е представил и изложил и пред съда, без по този начин да бъде злепоставен интереса му (в този смисъл Решение № 6537 от 18.05.2010 г. на ВАС, II отд. по адм. д. № 1466/2010 г.). Нарушението не е съществено и не обуславя отмяна на оспорената заповед само на това основание. Последващото запознаване със заповедта валидира пропуските по връчване на съобщението за изготвения проект, предвид надлежно упражненото право на оспорването ѝ. Това е гаранция, че процесуалните права за защита срещу проекта и заповедта са спазени. Нарушението не е съществено и поради това, че дори при спазване на реда за съобщаване, актът щеше да бъде издаден. Доводите на жалбоподателя касаят нарушаване на установената в ЗУТ процедура, липсата на надлежно съобщаване на проекта, които са относими към правото на оспорване и качеството на заинтересувано лице по чл. 131, ал. 2 ЗУТ, но не съставляват пороци на оспорения административен акт, обуславящи неговата отмяна. Несъобщаването на проекта е нарушение на процедурата по изработване и одобряване на изменението на ПУП, но не е от категорията на съществени и не води до незаконосъобразност на заповедта само на това основание, тъй като правото на възражение на оспорвания е защитено в съдебното производство.

Заповедта в частите с което се одобрява ИПРЗ е издадена на основание чл. 134, ал. 1, т.1 във връзка с ал.2 и ал.2, т.6 от ЗУТ, а именно влезлия в сила ПУП се изменя когато настъпят съществени промени в общественое-икономическите или устройствените условия, при които е бил съставен планът /ал.1, т.1/ и има съгласие на всички собственици на имоти по чл. 131, ал. 2, т. 1 т.е. имотите предмет на самия план, както и на носителите на ограничени вещни права върху тях и на концесионерите /ал.2 т.6/. Това са собствениците на имотите, за които се отнася одобреното изменение, в случая -собствениците на УПИ V-20 и УПИ VI-21. Като собственик на имот съседен, в режим на свързано застрояване, съгласието на оспорващия не е необходимо при изменение на плана на посоченото основание. В този смисъл е трайната практика на Върховния административен съд по приложението на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ. Поради изложеното и по арг. от по силно основание и несъобщаването на проекта за ИПРЗ не е съществено нарушение на процесуалните правила.

На следващо място, по доводите за пропуски в проекта за РУП:

Според чл.113 ал.2 ЗУТ (Изм. - ДВ, бр. 65 от 2003 г.) работен устройствен план се съставя по искане на възложителя за конкретизиране на действащия подробен устройствен план само при условията на чл. 36 или при свързано застрояване в повече от два урегулирани поземлени имота. Вещото лице е установило, че по отношение на УПИ IV-19, собственост на жалбоподателката, и УПИ VII-22 които са предмет на оспорената заповед единствено в частта с която е одобрен проект за РУП, не са били предмет на разработката /показани са по-скоро като контактна зона, без да са упоменати като контактни в материалите преди издаването на процесната заповед/, същите се включват като предмет на одобрения РУП едва с процесната заповед. Според вещото лице и доводите на жалбоподателката, собствениците на тези две УПИ-та не са поисквали съставянето на РУП, като въпреки това с процесната заповед бил одобрен РУП.

Съдът не се споделя посочените доводи за нарушение на материалноправната норма на чл. 113, ал. 2 ЗУТ, поради липса на подадено искане от собствениците на засегнатите от РУП-а имоти УПИ IV-19 и УПИ VII-22. Правната норма на чл. 113, ал. 2 ЗУТ не изисква съгласие на всички собственици на имоти за изработване на РУП, за които се предвижда свързано застрояване. Предвидено е, че РУП се съставя по искане на възложителя за конкретизиране на действащия ПУП предвиждащ свързано застрояване в повече от два урегулирани поземлени имота /каквото е процесният случай/ или само при условията на чл. 36. Това означава, че всеки от собствениците на тези имоти, поотделно или заедно, може да поиска съставяне на РУП за реализиране на конкретното строителство в неговия имот, въз основа на предвижданията по влезлия в сила ПУП-план за застрояване. Това е така, защото след влизане в сила на ПУП-ПЗ, различните собственици, съобразно инвестиционните си намерения могат да предприемат действия по застрояване на имота си по различно време, без да зависят един от друг, но за да може да строи всеки от тях дължи изработването на РУП, със съдържанието по чл. 113, ал. 4 ЗУТ /В този смисъл РЕШЕНИЕ № 13004 ОТ 02.10.2019 Г. ПО АДМ. Д. № 13231/2018 Г., II ОТД. НА ВАС/. Съгласието им е необходимо при изработването на ПУП-ПРЗ за имотите, предвиждащ свързано застрояване, който в случая е влязъл в сила, одобрен със Заповед от 1994г. за УПИ УПИ IV-19 и УПИ V-20 и одобрен със Заповед от 2001г. за УПИ VI 21 и УПИ VII-22. /л.4 горе от заключението на вещото лице и л.5 от

заклучението/. РУП представлява детайлно доразвитие на ПЗ, конкретизира го. Вещото лице в с.з. на 19.01.2022г. заявява, че имотът на жалбоподателката е в режим на свързано застрояване както съгласно действащия ПУП от 1994г., така и съобразно обжалвания проект. Тоест, с процесния проект за план не се предвижда тепърва свързано застрояване, тъй като това е предвидено с действащия ПУП за територията. От това би могло да се изведе извод, че с РУП в случая не е променен начина на застрояване, който остава свързано. /чл. 21 от ЗУТ/

Релевантно в случая е по арг. от чл. 113, ал. 1, изр. 2 ЗУТ, да не се променя предвидения с действащия ПУП характер и начин на застрояване, както и че при тази процедура е неприложим уредения в чл. 134 и сл. ЗУТ ред за изменение на плана. От приложените по административната преписка документи и приетата по делото съдебно-техническа експертиза /л.5, горе от заключението/, се установява, че в РУП за показаното застрояване в УПИ IV-19 и УПИ VII-22 не са нанесени всички отстояния по см на чл.113 ал.4 т.1, поради което не може да се прецени дали са налице намалени отстояния по см. на чл.36 ЗУТ и дали са спазени всички нормативни изисквания, двата УПИ не били включени и в таблицата с достигнати стойности на устройствени показатели, за да се установи спазване на параметрите за зона ЦЗ. Тази непълнота обуславя невъзможност да се прецени дали с оспорения РУП е запазен характера на застрояването, предвиден по действащия ПУП, при все че се прие по-горе, че начина на застрояване е останал непроменен /чл.21 и чл.23 от ЗУТ/. Предмет на съдебния контрол е дали процесният РУП отговаря на действащия ПУП-ПЗ и дали конкретизацията, направена с РУП-а отговаря на законовите изисквания. С оглед обаче, констатираната от вещото лице непълнота относно УПИ IV-19 и УПИ VII-22, то невъзможно е да се прецени дали РУП съответства на с действащия ПУ-ПЗ, в т.ч. дали с РУП-а се променя или не се променя характера на застрояване, предвиден с действащия план за застрояване. Тоест, с оспорения РУП не се установява ново и различно от предвиденото вече свързано застрояване, но е невъзможно да се установи дали е налице промяна в характера на застрояването. РУП не отговаря на изискванията на чл. 113, ал. 4 от ЗУТ и чл. 62 от Наредба № 8/14.06.2001 г. на МРРБ за обема и съдържанието на устройствените схеми и планове.

Предвид констатираната непълнота в одобрения проект за РУП, което прави невъзможна преценката дали е запазен характера на застрояване спрямо действащия план, то процесната заповед в частта с която се одобрява проект за РУП е незаконосъобразна и следва да се отмени, а жалбата в останалата част да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските:

С оглед изхода от спора, доколкото жалбата е уважена частично, предвид уваженото обжалване, дължимо е възстановяване на 1 006 ,67 лв. разноски, като се съобрази че адв.хonorар е в размер на минимума за този вид дела по Наредбата № 1 за минималните адв.възнаграждения, поради което възражението за прекомерност е неоснователно и като се съобрази, че разноските за банков превод и куриерски разходи не са разноски по см. на чл. 71, ал. 1 ГПК вр. чл. 144 АПК, поради което не следва да се присъждат. /Виж О № 5326 ОТ 05.05.2020 Г. ПО АДМ. Д. № 2563/2020 Г., V ОТД. НА ВАС/.

На заинтересованите страни Е. П. и А. П. по арг. от чл.143 ал.4 АПК също са дължими разноски от жалбоподателя съобразно отхвърленото обжалване, а именно 600 лв. заплатен адвокатски honorар.

На заинтересованата страна П. Л. И. също са дължими разноски от ответника съобразно уваженото обжалване в размер на 333, 33 лв. /адвокатският хонорар е в размер малко над минималния по Наредбата за този вид дела, делото е с фактическа и правна сложност, проведени са няколко съдебни заседания, упражняван е инстанционен контрол от ВАС, поради което въпреки възражението за прекомерност от процесуалния представител на ответника, не следва да се намалява/.

На ответника също следва да се присъдят направените разноски вкл. юриск. възнаграждение и внесен депозит за в.л. съобразно чл.143 ал.3 АПК с оглед отхвърленото обжалване, а именно 233,33 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РА50-802/01.11.2019 г. на Главния архитект на Столична община в ЧАСТТА с която се одобрява проект за РУП за УПИ IV-19, нов УПИ V -286,287-„за жс“, и УПИ VII-22 кв. 42 м. „ГГЦ-Зона В-15“, район С. съгласно приложения проект.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. Р. в останалата ѝ част, а именно срещу Заповед № РА50-802/01.11.2019 г. на Главния архитект на Столична община В ЧАСТТА, с която се одобрява проект за:

1./ изменение на план за регулация на УПИ V-20 и УПИ VI-21, кв.42 м. „ГГЦ-Зона В-15“, район С. и обединяването им в нов УПИ V -286,287-„за жс“ по външни имотни граници на ПИ с идентификатори 68134.514.286 и 68134.514.287 по КККР, съгласно приложения проект, по зелените цифри, текст, зачертавания и щриховки

2./ изменение на план за застрояване на нов УПИ V -286,287-„за жс“, ПИ с идентификатори 68134.514.286 и 68134.514.287 кв. 42, м. „ГГЦ-Зона В-15“, район С. съгласно приложения проект

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. А. Р. 1006,67 лв. разноски.

ОСЪЖДА М. А. Р. да заплати на Е. К. П. и А. К. П. разноски в размер на 600 лв.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. Л. И. разноски в размер на 333,33лв.

ОСЪЖДА М. А. Р. да заплати на Столична община разноски в размер на 233,33 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

